

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.III.10.016/2020/6.

A tanács tagjai: . Zanathy János
a tanács elnöke
Deutschné dr. Kupusz Ildikó
előadó bíró
. Farkas Katalin
bíró

A felperes:

A felperes képviselője: dr. Barnóczki Csaba ügyvéd

Az I. rendű alperes: Innovációs és Technológiai Minisztérium

A II. rendű alperes: innovációért és technológiáért felelős
miniszter

Az alperesek képviselője: kamarai jogtanácsos

A per tárgya: munkaügyi bírság hatályon kívül helyezése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

Az elsőfokú bíróság határozatának száma:

Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 7.M.101/2019/6.

Rendelkező rész

A Kúria a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 7.M.101/2019/6. számú ítéletét az I. rendű alperes vonatkozásában hatályában fenntartja; a II. rendű alperes vonatkozásában hatályon kívül helyezi és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a II. rendű alperesnek 50.000 (ötvenezer) forint együttes elsőfokú perköltséget és felülvizsgálati eljárásban felmerült költséget.

Kötelezi a felperest, hogy külön felhívásra fizessen meg a magyar államnak 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

Tényállás

- [1] A ...Megyei Kormányhivatal ...Járási Hivatala a 2017. február 1. napján kelt ... számú határozatában a munkaügyi ellenőrzésről szóló 1996. évi LXXV. törvény (a továbbiakban: Met.) 1. § (5) bekezdése alapján megállapította, hogy a munkáltató és négy munkavállalója között munkaviszony áll fenn. A felperes valamennyi munkavállalóját korábban részmunkaidős munkaviszonyban foglalkoztatta, majd 2015. november 1. napjától kezdődően egy fő, 2015. május 16. napjától kezdődően három fő munkavállaló teljes munkaidőben tagsági jogviszonya alapján végzett munkát a felperes részére. Valamennyi munkavállaló mind a munkaviszony, mind a tagsági jogviszonyon alapuló személyes közreműködéssel járó munkavégzés során azonos tevékenységet látott el a felperesnél (árurendelés, eladói, pénztárosi munka). A korábbi munkaviszony megszüntetésére azért került sor, hogy a munkavállalók az időközben bevezetett vasárnapi boltzár idején - tagsági jogviszonyukban - továbbra is munkát végezhesenek.
- [2] A munkaügyi ellenőrzés során megállapításra került, hogy a felperes által üzemeltetett kereskedelmi egységek hétfőtől vasárnapig tartottak nyitva, amelyekben az eladó munkakörű munkavállalók ennek megfelelően hétfőtől vasárnapig bármely napon beoszthatóak voltak és munkát végezhettek. A felperes azt a gyakorlatot folytatta, hogy a részmunkaidőben eladóként, munkaviszonyban foglalkoztatott munkavállalók számára lehetőséget biztosított kis mértékű résztulajdon megszerzésére, amely ténylegesen nem jelentett a vállalkozás ügyeibe való beleszólást, még tulajdonközösségben sem.
- [3] A munkavállalók tulajdonszerzésüket követően egy darabig még részmunkaidőben, munkaviszonyban dolgoztak, majd azt a tájékoztatást kapták az ügyvezetőtől, hogy kedvezőbb anyagi helyzetbe kerülhetnek, ha részmunkaidős munkaviszony helyett teljes munkaidőben tagi jogviszonyban látják el tevékenységüket. Munkaszüneti napon munkát végezhetnek, a társaság nyereségéből osztalék formájában részesedhetnek. A társaság működése során azonban az ellenőrzés időpontjáig osztalék fizetésére nem került sor. Ennek megfelelően a felperes munkavállalói 0,33%-tól-3,33%-ig terjedő mértékben rendelkeztek résztulajdonnal, kivéve két munkavállalót, akiknek tulajdonrész szerzése közvetlenül megelőzte a kiskereskedelmi szektorban történő vasárnapi munkavégzés tilalmáról szóló 2014. évi CII. törvény (Vmt.tv.) 2015. március 15. napján történő hatálybalépését. A tilalom eltörléséről rendelkező 2016. évi XXIII. törvény 2016. április 16-ai hatálybalépését követően a nagyobb mértékű tulajdonrésszel rendelkező foglalkoztatottak tulajdonrésze értékesítésre is került, így 2016. május 1-jétől a foglalkoztatottak 0,33%-os résztulajdonnal ismét tulajdonközösségben gyakorolhatták tulajdonosi jogaikat. A tulajdonközösség képviselője az ügyvezető tulajdonos élettársa volt.
- [4] Az elsőfokú hatóság a Met. 6/A § (1) bekezdése és 7.§ (1) bekezdése alapján 50.000 forint munkaügyi bírságot szabott ki, mert a felperes megsértette a Munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I.

törvény (Mt.) 42. § (1) bekezdését és 44. §-át, az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (Art.) 16. § (4) bekezdésében foglalt bejelentési kötelezettségét, valamint a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 3:182. § (1) bekezdését.

- [5] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú hatóság a 2017. április 6. napján kelt ... számú határozatával az elsőfokú hatóság határozatát helybenhagyta annak kiemelésével, hogy a foglalkoztatottak munkaviszonyuk és tagsági jogviszonyuk alapján végzett munkájuk során is azonos munka- és feladatkörben, meghatározott helyen és időben, az ügyvezető utasítása és ellenőrzése alapján végeztek munkát a foglalkoztató által nyújtott ellenérték fejében.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

- [6] A felperes kereseti kérelmében a közigazgatási határozatok hatályon kívül helyezését kérte. A Ptk. 6:59 §-a, a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény (Tbj.) 4. § d) pontja, a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (Ket.) 72. § (1) bekezdése felhívásával állította, hogy a jogerős határozat jogszabálysértő, mert a hatóság a tényállást kellő alapossággal nem tárta fel, a támadott határozat iratellenes és megalapozatlan. Sérelmezte, hogy a munkaügyi ellenőrzés során a tanúkhöz irányított kérdéseket tettek fel, továbbá, hogy a jogerős határozatban az alperes nem adta indokát annak, hogy a fellebbezésben írt minősítő jegyeket miért nem értékelte. A felperes a hatóság megállapításainak cáfolatára felsorolta a munkaviszony minősítő jegyeit, vitatta a tanúvallomások értékelését. Érvelése szerint téves az elsőfokú hatóság álláspontja, amely szerint a mellékszolgáltatás csak társasági szerződés alapján jöhet létre.
- [7] Az alperes ellenkérelmében - a jogerős határozat ténybeli és jogi indokait fenntartva - kiemelte, hogy a felek között fennálló jogviszony megváltoztatása a kiskereskedelmi szektorban történő vasárnapi munkavégzés tilalmáról szóló Vmt.tv. hatálya alá esik.

Az elsőfokú ítélet

- [8] A Kúria Mfv.III.10.426/2018/5. számú - a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 7. M. 572/2017/17. számú ítéletét hatályon kívül helyező és a bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasító végzése alapján lefolytatott új eljárásban a bíróság a másodfokú hatóság határozatát az elsőfokú hatóság határozatára is kiterjedő hatállyal - a II. rendű alperes perköltségben marasztalása mellett - hatályon kívül helyezte. Ezt meghaladóan - az I. rendű alperes vonatkozásában - a keresetet elutasította. A bíróság a Met. 1. § (4) bekezdés b) pontja, az 5. §-a, a Tbj. 4. §-a, a Ptk. 6:59. §-a, a Ket. 2. § (1) bekezdése, a 3. § (2) bekezdés

b) pontja, a 72. § (1) bekezdés eb) pontja alkalmazásával megállapította, hogy a foglalkoztatottak a felperesnél a Ptk.-ban szabályozott korlátozott felelősségű társaság tagjainak mellékszolgáltatásként nyújtott személyes közreműködésük alapján végeztek munkát. A foglalkoztatottak tisztában voltak azzal, hogy a tagsági jogviszonyuk keretében végzett munkájuk alapján az Mt.-ben biztosított munkajogi garanciális jogaiktól elesnek. A munkaviszonyra minősítést nem alapozza meg, hogy a foglalkoztatottak ugyanazt a tevékenységet ugyanolyan körülmények között látták el, mint a korábban, a munkaviszonyuk alatt.

- [9] A bíróság érvelése szerint a korábbi munkavállalók - akik egyben felperesi tulajdonosok is -, szabad akaratát kell figyelembe venni annak eldöntése során, hogy munkaviszonyról, vagy a korlátozott felelősségű társaság tagjának mellékszolgáltatásként nyújtott személyes közreműködése alapján végzett munkáról van-e szó. A cég tagjai és tulajdonosai szabadon dönthetnek arról, hogy a tevékenységükkel mikor és milyen formában járulnak hozzá a kft. működéséhez. A bíróság a felperes javára értékelte, hogy a meghallgatott foglalkoztatottak (tanúk) már évekkel korábban is (2009. évtől) a felperes tulajdonosai voltak. 2015. évig munkaviszonyban kerültek foglalkoztatásra, ezért a tagsági jogviszonyukban történő munkavégzésükre nem a munkaviszonyra vonatkozó szabályok kijátszása miatt került sor.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [10] Az alperesek felülvizsgálati kérelmükben elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a felperes keresetének elutasítását, másodlagosan a bíróság új eljárásra utasítását és a felperes perköltségben marasztalását kérték. Az alperesek a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 206. § (1) bekezdésének, az Mt. 27. § (2) bekezdésének felhívásával állították, hogy az ítélet jogszabálysértő és okszerűtlen következtetéseket tartalmaz. A Pp. 339/A. §, a 339/B. §, a BH 1998.401., a BH 2001.404. és a BH 2003.432. kiemelésével sérelmezték, hogy a bíróság a tanúvallomások és a hatóság által a bíróság rendelkezésére bocsátott bizonyítékokat helytelenül értékelte és okszerűtlen következtetésre jutott. Érvelésük szerint a vallomások és a bizonyítékok alapján a tagi jogviszony fennállása alatt végzett munka a munkaviszony tartalmi elemeinek felelt meg. A felperes ügyvezetője irányította, ellenőrizte, utasította a foglalkoztatottakat mindkét jogviszonyuk időtartama alatt, a tagi jogviszony létesítését követően a munkaidő-beosztást is az ügyvezető hagyta jóvá, a foglalkoztatottak teljes munkaidőben dolgoztak, amely megfelel az Mt. 51. § (1) bekezdésében és az Mt. 52. § (1) bekezdés a) - b) pontjában foglaltaknak. Ezzel szemben a társaságnak a Ptk. 3:88. § (1) bekezdése alapján a tagjaival szemben nincs foglalkoztatási kötelezettsége, mert a tagok általánosságban a közös társasági tevékenységre vállalnak

kötelezettséget. A munkaszerződésben a munkavállalónak meghatározott munkabér jár, a tagsági jogviszonyban álló tagot személyes közreműködéséért nem munkabér, hanem díjazás illeti meg, amely nem havi fix, azonos összegű jövedelem, mint a munkaszerződésben, hanem a tevékenység elvégzéséhez igazodik.

- [11] Az alperesek szerint a felperes a perben érintett foglalkoztatottak jogviszonyát az Mt. hatálya alól annak érdekében vonta ki, hogy a korábban munkaviszonyban foglalkoztatott munkavállalók személyes közreműködésével biztosíthassa a felperes tulajdonában álló üzletek vasárnapi nyitva tartását. A foglalkoztatottak azon nyilatkozata, miszerint a munkaviszony fennállásához fűződő, Mt.-ben biztosított garanciális jogok elvesztésével tisztában voltak, önmagában nem elegendő a munkavégzés alapjául szolgáló szerződés típusának megválasztásához. A típusválasztás szabadsága ugyanis nem irányulhat a munkavállalók jogos érdekeinek védelmét biztosító rendelkezések korlátozására, illetve csorbítására. Irreleváns, hogy egyes érintettek tagsági jogviszonya még a vasárnapi munkavégzés tilalmáról szóló törvény hatályba lépése előtt jött létre, mert a munkavégzés körülményei, a személyes rendelkezésre állási kötelezettség, a végzendő tevékenység tartalma teljes mértékben megegyezett azokkal a feltételekkel, amelyek szerint a felperes a foglalkoztatottakat korábban munkaviszony keretében alkalmazta.
- [12] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [13] Az I. r. alperes felülvizsgálati kérelme megalapozatlan, a II. r. alperes felülvizsgálati kérelme megalapozott az alábbiak szerint.
- [14] A peradatok szerint a másodfokú közigazgatási határozatot - az állami foglalkoztatási szerv, a munkavédelmi és munkaügyi hatóság kijelöléséről, valamint a szervek hatósági és más feladatának ellátásáról szóló 320/2014. (XII.13.) Kormányrendelet (Kmr.) 14. § (7) bekezdése alapján - a foglalkoztatás-politikáért felelős miniszter hozta, a határozatot a miniszter nevében és megbízása alapján a Nemzetgazdasági Minisztérium Munkaerőpiacért és Képzésért Felelős Államtitkára írta alá. A felperes kereseti kérelmében a Nemzetgazdasági Minisztériumot - jogutódlást követően a Pénzügyminisztériumot - jelölte meg alperesként, majd a keresetét ...pénzügyminiszterre, mint II. rendű alperesre is kiterjesztette. A perben a bíróság - a felperes kifejezett kérésére - az I. rendű alperest perben tartotta, ezért az eljárást az I. rendű alperes Pénzügyminisztériummal és a II. rendű alperes ... pénzügyminiszterrel szemben folytatta le.
- [15] A Kúria korábbi - munkaügyi hatósági ügyekben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránti - perekben kimondta, hogy a bíróságnak hivatalból kell vizsgálnia, hogy a felperes a keresetét a megfelelő alperes ellen indította-e meg (Mfv.III.10.625/2017/5., Mfv.III.10.736/2017/7., Mfv.III.10.239/2018/11.)
- [16] A Pp. 327. § (2) bekezdése kógens szabályként írja elő, hogy a

keresetet az ellen a közigazgatási szerv ellen kell megindítani, amely a felülvizsgálni kért határozatot hozta. A perbeli esetben ez a szerv - ... pénzügyminiszter nevének megjelölése nélkül - a pénzügyminiszter, mert a jogalkotó a másodfokú hatáskört a miniszterre telepítette.

- [17] A Pp. 130. § (1) bekezdés g) pontja meghatározott személyek kötelező perben nem állása esetén teszi lehetővé a keresetlevél idézés kibocsátása nélküli elutasítását, ha a felperes nem vonta perbe azt, aki ellen a per megindítható. A perbeli esetben a felperes perbe vonta a II. rendű alperes pénzügyminisztert, azonban a Pp. 64. § (2) bekezdése alapján nem kérte a nem megfelelő alperes (Pénzügyminisztérium) perből történő elbocsátását, ezért a bíróság helyesen járt el, amikor az I. rendű alperessel szemben a keresetet elutasította.
- [18] Az alperesek a felülvizsgálati kérelmükben a Pp. 270. § (1) bekezdés, a 206. § (1) bekezdés, a 339. § (1) bekezdés, a 339/A. §, a 339/B. §, az Mt. 27. § (2) bekezdés, a 42. § (1) bekezdés, a 44. §, az 51. § (1) bekezdés, az 52. § (1) bekezdés a) és b) pontjai, valamint a Ptk. 3:88. § bíróság általi megsértését és a bizonyítékok okszerűtlen értékelését állították.
- [19] Az alperesek az Mt. 51. § (1) bekezdésére, az 52. § (1) bekezdés a) és b) pontjának felperes általi megsértésére sem a hatósági eljárásban, sem a peres eljárásban nem hivatkoztak, e körben a jogerős ítélet sem tartalmaz megállapítást. A Kúria a Pp. 270. §-a értelmezése során számos határozatában (Mfv.III.10.583/2014/4., KGD 2000.149.) rámutatott, hogy a felülvizsgálati eljárás rendkívüli perorvoslati eljárás, abban nem lehet hivatkozni új jogcímre, illetve megjelölni olyan új jogszabálysértést, amelyre a fél a felülvizsgálati eljárást megelőző bírósági eljárásban nem hivatkozott. A rendkívüli perorvoslatnak csak olyan téves jogi álláspont vagy mulasztás szolgálhat alapjául, amely az eljárás korábbi szakaszaiban is a per tárgya volt. Amely kérdéssel a korábban eljáró bíróság erre irányuló kérelem hiányában nem foglalkozhatott, azzal kapcsolatban jogszabálysértést sem követhetett el. Mindezekre figyelemmel a Kúria mellőzte az Mt. 51. § (1) bekezdése és az 52. § (1) bekezdés a) és b) pontja megsértése körében előadott alperesi kifogások felülvizsgálatát.
- [20] A Ptk. 3:159. §-a szerint a korlátolt felelősségű társaság (kft.) olyan gazdasági társaság, amely előre meghatározott összegű törzsbetétekből álló törzstőkével alakul, és amelynél a tag kötelezettsége a társasággal szemben törzsbetétének szolgáltatására és a társasági szerződésben megállapított egyéb vagyoni értékű szolgáltatásra terjed ki. A kft. tagja főszabály szerint a kft.-ben munkát nem végez. Ha erre irányuló külön jogviszony hiányában személyesen közreműködik a társaság tevékenységében, ellenszolgáltatást a társasági szerződés rendelkezései szerint igényelhet (Ptk. 3:182. §). A korábban munkaviszonyban álló foglalkoztatottak az ellenőrzés időpontjában erre irányuló külön jogviszony létesítése nélkül, kizárólag a tagsági jogviszonyuk

alapján végeztek munkát a felperesnél.

- [21] A jogerős ítélet kizárólag azon alapul, hogy a munkavégzés alapjául szolgáló szerződés típusát a felek szabadon választhatják meg. A bíróság az Mt. 27. § (3) bekezdése alapján nem vizsgálta a szerződési típus megválasztásának jogi korlátait (a színlelt megállapodás semmis, ha pedig más megállapodást leplez, azt a leplezett megállapodás alapján kell megítélni). A tagsági jogviszonyban végzett munka tartalmának értékelése nélkül állapította meg, hogy a foglalkoztatottak tagsági jogviszonyuk alapján végeztek munkát.
- [22] Az ítélezési gyakorlat szerint a szerződési szabadság elve a szerződés tartalmának meghatározására, nem pedig annak elnevezésére terjed ki. Ha a munkáltató és a magánszemélyek között létrejött szerződés tartalma szerint munkaviszony áll fenn, azt a szerződést kötő felek akarata sem vonhatta ki a munkajog szabályai alól (BH 2003.432.).
- [23] A munkaviszonynak lényeges tartalmi elemei a munkavállalónak a munkáltatótól függő helyzete, a munkafegyelem megtartásának kötelezettsége, a munkaerőnek meghatározott keretekben állandó jellegű lekötöttsége és a munkáltató rendelkezésére bocsátása, valamint a munkáltató utasításai szerinti munkavégzési kötelezettség.
- [24] A perben tanúként meghallgatott ..., ..., ... egybehangzóan úgy nyilatkoztak, hogy nem saját egyéni érdekből választották a munkaviszony helyett a tagi jogviszonyban történő munkavégzést, hanem azt az ügyvezetéssel megbízott tulajdonos ajánlotta fel a kft. gazdasági érdekének figyelembevételével, amelyre a vasárnapi boltzár elrendelése okán volt szükség (7.M.572/2017/10. számú jegyzőkönyv 5. oldal 12. bekezdés, 6. oldal 9. bekezdés, 17. számú jegyzőkönyv 2. oldal 4. bekezdés), mert a Vmt. tv. hatálya alatt a munkavállalók nem végezhettek volna normál munkaidőben munkát. Az ügyvezetőtől kapott tájékoztatás szerint a munkavállalók számíthattak a társaság eredményéből való osztalék formájában történő részesedésre a tulajdonszerzésüket követően, amennyiben a vállalkozás pénzügyi helyzete azt megengedi. A vállalkozás pénzügyi helyzetére, gazdálkodására, működésére a 10.000-20.000 forint értékű tulajdonrészükkel azonban nem lehettek jelentős befolyással és osztalék kifizetésére sem került sor. Az okirati bizonyíték és tanúk egybehangzó nyilatkozata alapján megállapítható, hogy a foglalkoztatottak a munkaviszonyuk fennállása alatt és a tagi jogviszonyukban történő munkavégzés ugyanolyan körülmények között (bolt nyitva tartása) és feltételek szerint történt, továbbá, hogy a felperes havi jövedelemként a teljes munkaidős minimálbérnek - szakképzett eladó esetén a garantált bérnek - megfelelő bruttó összeget fizette béren kívüli juttatásként havonta, fizetési jegyzék aláírása mellett. A fizetési jegyzéken az Mt-ben szabályozott munkaidő alapján került elszámolásra a juttatás.
- [25] A munka rendszeressége, a munkáltató és a munkavállaló közötti szoros kapcsolat, a munkavállalónak a munkáltatótól függő helyzete,

a munkaerőnek a meghatározott keretekben állandó jellegű lekötöttsége és a munkáltató rendelkezésére bocsátása, valamint a munkáltató utasításai szerint történő munkavégzési kötelezettség a munkaviszony tartalmi elemei, a munkaviszony ismertető jegyei. A perbeli esetben a tagi közreműködésként végzett munka az Mt-ben szabályozott munkajogviszonynak felel meg, ezért a felek tagi munkavégzésre irányuló megállapodása alapján létrejött jogviszony munkaviszonyt leplez, így az semmis, ezért azt a tényleges munkaviszony alapján kell megítélni [Mt.27. § (2) bekezdés]. Tévedett ezért a bíróság, amikor a szerződés típusának a megválasztását önmagában, a törvény által felállított korlátok figyelembevételével vizsgálta.

- [26] A Met. 1. § (5) bekezdése értelmében a munkaügyi felügyelő jogosult a foglalkoztatók és a részére munkát végző személy közötti jogviszony, valamint a tényleges foglalkoztatás alapján létrejött kapcsolat minősítésére. A fentiek alapján a tagsági jogviszonyban történő foglalkoztatás munkaviszonyt leplezett, ezért a keresettel támadott jogerős határozat helytállóan állapította meg, hogy a felek között munkaviszony az általános munkajogi szabályok szerint állt fenn az írásbeli munkaszerződés megkötése [Mt. 42. § (1) bekezdése, 44.§.] és az Art. 16. § (4) bekezdésében foglalt bejelentési kötelezettség elmulasztásával.
- [27] A fentiek alapján a bíróság eljárása során megsértette a Pp. 206. § (1) bekezdésének rendelkezését. A bizonyítékokat - azok egybevetése során - nem a maguk összességében értékelte, ezért okszerűtlen következtetésre jutott (Mfv.III.10.553/2013/7., Mfv.III.10.136/2015/8., Mfv.III.10.044/2017/4.).
- [28] A fentiekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet az I. rendű alperes vonatkozásában - az indokolás kiegészítésével a Pp. 275 § (3) bekezdése alapján - hatályában fenntartotta, a II. rendű alperes vonatkozásában - a Pp. 275. § (4) bekezdés alkalmazásával - hatályon kívül helyezte és a felperes keresetét elutasította.

Záró rész

- [29] A Kúria a pervesztes felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a II. rendű alperes javára az együttes elsőfokú perköltség és felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére.
- [30] A felperes felülvizsgálati eljárási illetékfizetési kötelezettsége az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény az 50 § (1) bekezdésén alapul. A Kúria mellőzte a felperes kötelezését az elsőfokú bírósági eljárási illeték megfizetésére tekintettel arra, hogy az elsőfokú eljárás~~í~~ illetékét (30.000 forint) - amelynek összege 39. § (3) bekezdés d) pontja alapján került megállapításra -, a keresetlevelén illetékbélyegben lerőttá.
- [31] Az ítélet elleni felülvizsgálat lehetőségét a Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.
- [32] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdés alkalmazásával tárgyaláson kívül bírálta el.

, 2020. május 18.

. Zánathy János s.k. a tanács elnöke, Deutschné dr. Kupusz Ildikó s.k.
előadó bíró, Dr. Farkas Katalin s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

tisztviselő